

El llenguatge

Es millor de suprimir-lo

Només en alguns casos especials, quan els infinitius adquireixen un cert valor de substantius, és tolerable de fer-los precedir per un article definit (els pot precedir també, aleshores, un article indefinit). Vet aquí uns exemples de Fabra amb infinitius no esdevinguts vers substantius, però usats amb aquest valor: *Es ser graciós en el caminar, en l'enraonar. Tenir un caminar, un enraonar, graciós (DGLC; graciós).*

Però quan un infinitiu representa el subjecte o el complement d'un verb expressat anteriorment, és millor, com de la Fabra («Conversa» núm. 228) «de suprimir l'article que precedeix l'infinitiu, i encara millor de reemplaçar-lo per la preposició de». I és curiós de constatar que alguns dels exemples transcrits per Fabra en l'esmentada «conversa», espigolats de les publicacions del seu temps, d'aquest ús impropil de l'article davant un infinitiu, són molt semblants als que hem anotat nosaltres de publicacions actuals.

Vet aquí un parell dels exemples transcrits per Fabra: «...la cosa més difícil, sens cap dubte, és l'escollir el terreny.» «Aquests mapes tenen per fi el produir sobre el paper... i l'indicar...» I vet aquí, ara, els que hem recollit nosaltres: «La ciutat és una xarxa viva que ens facilita el trobar-nos per les places...» «La propina té com a finalitat el retribuir complementàriament el funcionari...» Aplicant-hi l'esmena proposada —la preposició de en lloc de l'article el— obtindriem les construccions següents: ...la cosa més difícil, sens cap dubte, és d'escollir el terreny. Aquests mapes tenen per fi de produir sobre el paper ... i d'indicar... La ciutat és una xarxa viva que ens facilita de trobar-nos per les places... La propina té com a finalitat de retribuir complementàriament el funcionari...

Observem, així, que és especialment com a subjecte o complement de verbs i, sobretot, locucions verbals, que indiquen finalitat, facilitat, dificultat, tolerància, permis, necessitat, conveniència, preferència, etc., que hom fa precedir indègudament l'infinitiu de l'article definit. Remarquem ara un exemple del bon ús, en un cas de preferència, extret de: mateix text de la «conversa» de Fabra: En tots aquests passatges seria millor de suprimir l'article... (en lloc de «...seria millor el suprimir l'article...»).

Albert Jané